

Zaujměte a sdílejte

Obecní web má vždy otevřeno

Čas vypršel! Hrozí digitální šero!

Služby nejen v reálném prostoru

Podmíněné formátování

Vítěz Webparády Čížkov

26 Kč

Společenský život je obrovská vnitřní síla obce

Zdeněk Tomášek, starosta Čížkova

FOTO DUŠAN SKALA

Tip z Webparády

Společenský život je obrovská vnitřní síla obce

Před několika lety jsem trochu zabloudil na podzimním výletě a ocitl se pak v jisté podbrdské obci. První člověk, jehož jsem se zeptal na cestu, byl dílem náhody starosta a zároveň prezident zdejší recesistické republiky. Bylo to tak osvěžující povídání, že vlak mezitím ujel a návrat z výletu se prodloužil daleko za hranici tmy. Letos jsme s redakční kolegyní v přípravné fázi Parádního webu objevili prezentaci obce, jejíž obyvatelé odmítají mít „blbou náladu“. Vše se propojilo.

Jiří Chum

Obec Čížkov tvoří osm vesnic: Čečovice, Čížkov, Chynín, Liškov, Měřčín, Prešín, Zahrádka a Železný Újezd. Do čtyřicátých let minulého století byly všechny samostatné a každá měla svého starostu. Následná doba družstevního hospodaření přinesla spojení nejprve do tří, později do jednoho uskupení o 2 200 hektarech. V osmdesátých letech pak došlo ke sloučení samospráv všech vesnic pod Čížkov. Ten má nyní jako správní jednotka druhé největší katastrální území v Plzeňském kraji, na němž žije celkem 640 lidí. Území obce se nachází v nadmořské výšce od 460 metrů v Liškově do 680 metrů v Chyníně, který je nejvýše položeným sídlem na jižním Plzeňsku. Na jeho katastru leží nejvyšší vrch celé oblasti Marásek (800,5 metru n.m.), jedna z jede-

nácti osmistovek v Brdech. Charakter krajiny je převážně zemědělský a teď zde hospodaří několik různých velkých zemědělských subjektů. Významným prvkem jsou lesy. Rozmanitost a členitost krajiny i dobře zachovaná příroda předurčují Čížkov a jeho okolí k pobytovým rekreacím, pěší turistice a cyklistice. Přírodními poměry spadá Čížkovsko do Západočeské pahorkatiny, předhůří Šumavy a do Brdské vrchoviny.

Jako zlato v bance

Obec vlastní kolem 250 hektarů lesů, s Vojenskými lesy a statky se ještě jedná o navrácení přibližně sedmdesáti hektarů historického lesního majetku obce v katastrálním území Chynín, v okolí bývalého vojenského prostoru, k čemuž by na základě zákona mělo dojít k 1. lednu 2013. Lesy jsou podle starosty významným prv-

kem v rozpočtu obce. Postupuje se na základě letos přijatého nového lesního hospodářského plánu. Mnoho času, činnosti i peněz věnuje obec ochraň, výsadbě a pěstování lesa. Vybírají pozemky vhodné pro zalesnění, takže kolem roku 2021, před přijetím dalšího lesního hospodářského plánu, by měl mít Čížkov výrazně větší výměru lesů než nyní. „Výnos z lesa bychom v případě velmi naléhavé potřeby investic v řádu statisíců korun mohli dočasně zvýšit,“ poznamenává starosta Zdeněk Tomášek, „ale lesy šetříme, protože pokud dřevo v nich někdo neukradne, roste a pro obec je zálohou jako zlato v bance.“ Obecní lesy na jedné straně, zájem o turisty na straně druhé. Ptám se na názor na společenskou funkci lesa. Starosta, původním povoláním lesník, připomíná ještě zájmy myslivců a ochránců přírody. Nevidí smysl v rozšiřování zákazů a příkazů. Připomíná, že na začátku lesní cesty nemusí nutně být dopravní značka se zákazem vjezdu, neboť ten beztak plyne ze zákona o ochraně přírody. Dodržování zákazu nebude kontrolovat Policie České republiky, mohli by na něj dohlížet strážci přírody nebo strážníci, jde však o to, aby měli respekt. V houbařské sezóně jsou lesy plné aut, jimž se vlastníci nakonec neumí bránit jinak než závorami na cestách. Les a jeho systémy je třeba lidem vysvětlovat, učit je vztahu k němu už od dětství. Čížkov teď vybudoval ve spolupráci s místním podnikatelem Vesnickou naučnou stezku, s místy pro odpočinek a tabulemi, vysvětlujícími nejen přírodní jevy, ale také historii či pověsti vztahující se k okolí. „Státní přírodní rezervaci Chynínské buky,“ vrací se Zdeněk Tomášek pro příklad do třicátých let minulého století, „řizovalo tehdy ministerstvo školství. V průvodní zprávě bylo uvedeno také vlakové, eventuelně autobusové spojení, a v které vesnici je občerstvení a ubytování. Učme se myslet na lidi. Jakmile lesy ohradíme, budou v plotech díry. Jakmile rozvěsíme cedule se zákazy, najdeme je brzy ležet v příkopě. Už od mateřské školy bychom se měli věnovat výchově dětí ve vztahu k přírodě. Městské děti jsou už od ní odtržené.“

FOTO RADOŠLAV BERNAK

Útrapy prodavačů tatranek

Čížkov nemá dobrou dopravní infrastrukturu. Třicet kilometrů na dálnici, v blízkosti ani silnice I. třídy. Již zmíněné rozlehlé katastrální území. Kopcovitý terén, zatáčky. Kilometry místních komunikací, silnice III. a IV. třídy, devastované nejen zimní sezónou, a přesto jediné spojení vesnic s okolním světem. Jejich oprava je velmi drahá, vyžadovala by desítky milionů korun. Údržba komunikací patří v obecním rozpočtu do kapitoly komunální služby, společně třeba s likvidací odpadů. Jsou na to dva miliony, jeho pětina. V zimě je třeba udržet sjezdové alespoň cesty mezi chalupami. V osmi vesnicích se vynaložené náklady rychle rozmělní. „Lákáme turistu do naší přírody,“ povzdychne si starosta, „a na druhé straně máme problém mu vstup sem usnadnit. Nemůžeme si ani dovolit uvolnit statisíce korun na údržbu cyklostezek, které tady ve své době vznikly. Tak alespoň obec přispívá symbolicky, třeba Klubu českých turistů na opravu značek.“ Přece jen se rozvoj chudších částí kraje neobejde bez cílených dotací. Jenže je nutné šetřit. Snad se po změně statutu Vojenského újezdu Brdy objeví dotační tituly, o něž by mohly usilovat obce v jeho bezprostředním sousedství. V době ekonomické recese jsou investice problém, který vnímají oblasti bez pracovních příležitostí velmi citelně. Hodně ubývá těch dotací, u nichž je účast investora menší než třicet procent. „Už dnes, když chce-

me uspět,“ říká Zdeněk Tomásek, „tak musíme nabídnout poloviční účast obce. Akce za čtyři miliony vyžaduje dva miliony z našeho rozpočtu. Opět to znamená jeho pětinu.“ Obec musí být velmi dobrým hospodářem a doslova každou korunu ve svém rozpočtu, který udržuje vyrovnaný, obrátit před vydáním ze všech stran. Do budoucna jej zatíží hlavně výstavba kanalizace i čistíren odpadních vod, u nichž má Čížkov do roku 2020 povolené volné vypouštění. Dělají se odběry, zatím jsou v normě, ale za čas to bude velmi ožehavá otázka. Půjde o to, zda přispívat občanům na soukromé čističky nebo vystavět jednu čističku centrální a odkanalizovat i vyčistit spádové území. „Ovšem, velká část katastru je na kopci a na výstavbu podtlakové kanalizace bychom nedosáhli ani s unijní podporou,“ dodává starosta. Letos čerpali dotaci na opravu budovy občanského zařízení v Čížkově. Mají tam ordinaci praktického i dětského lékaře, knihovnu i poštovnu. Vznikne ještě fitcentrum s patřičným zázemím. Dotaci předtím získali také na tvorbu územního plánu. Stál velké peníze, záležitost se táhla několik let a téměř ve všech katech byla zablokována výstavba. Důležité je, že územní plán je přijatý, celkem se v něm pamatovalo na individuální výstavbu. V obci jsou některé opuštěné zemědělské zóny, které lze využít pro podnikání, ale vzhledem k nedostatečné dopravní obslužnosti to není reálné. Potom, co se přeskou-

pila zemědělská výroba, se za zaměstnáním jezdí z Čížkova do širokého okolí. Obtížné je najít pracovní místa pro ženy. Leckoho z turistů a cyklistů jistě v létě napadne, proč se neseťkává s prodejem občerstvení „přes okno“. Existuje ovšem obrovská síť předpisů živnostenského a berního úřadu, i hygieniků. „Zákony se musí ctít,“ říká Zdeněk Tomásek, „jenže přesvědčujte někoho, kdo je doma s malými dětmi nebo na penzi, aby kvůli pár tatrančkám a limonádám podstupoval mučení s povoleními, podvojným účetnictvím a daňovým přiznáním. Radši se na to vykašle a turisté procházejí vsí, kde je úplně mrtvo.“

Cesty do lidské hlavy

„Samozřejmě, že to někdejší nepřírozené spojování a združstevňování našich vesnic,“ říká starosta, „zanechalo svoje stopy i v myšlení lidí. Názor, že všem se neměří stejným metrem, přežívá kupodivu i u mladších generací. Stačí, aby začaly nějaké práce v jedné části našeho rozlehlého území a už z jiné jeho části slyšíte otázky, kdy se bude něco dělat tam. Snažíme se samozřejmě každou i nejmenší činnost projednávat na veřejných zasedáních zastupitelstva, která se mimochodem konají střídavě i v ostatních sedmi vesnicích, ale přece jenom, v této zemi se zřejmě v žádné obci s odlehlými částmi či osadami jistě řevnivosti a lokálnímu patriotismu nevyhne.“ Starosta ještě podotýká, že onen citový vztah k místu poznamenává i vzájemnou účast na kulturních akcích jednotlivých vesnic. Zastupitelé už dávno uvažují s nadhledem a s vědomím, že je si třeba poradit s osmi místními pohledy na jednu věc. Všechny části obce, ony někdejší samostatné vesnice, mají v zastupitelstvu rovnocenné zastoupení. Vstřícnost k názoru obyvatel přibližuje Zdeněk Tomásek na příkladu jednání o novém typu veřejného osvětlení. Investice by se splácela z úspor energie, ale je nutno se smluvně uvázat na třicet let. Technologie se rychle mění, za pět let může být úplně jiný systém, to všechno musí zastupitelstvo, když má odpovědně rozhodovat o využití rozpočtu, brát stále v úvahu. „A pak vám někdo

FOTO DUŠAN SKALA 3X

rozšafný řekne,“ směje se starosta, „že když to svítí, oni spí, a tak obec žádně veřejné osvětlení nepotřebuje!“ A ještě dodává, že na tom možná něco bude, protože už se nechodí ve tři ráno do kravína a prvním autobusem do Plzně za prací odjíždějí dva lidé. Větší část z těch osmi vesnic si dovede dobře poradit se spolkovým životem. Třeba hasiči a jejich kluby v Čečovicích a v Zahradce nebo nyní „dobře našlápnutý“ Klub pod Maštýřem v Přešíně, který poněkud bere vítr z plachet dosud neaktivnějšímu Čížkovu. Budova, jež slouží k setkávání občanů, se opravuje i ve vesničce Liškov. Nejpřevratnější událostí, pokud jde o provázání života osmi vesnic, se staly oficiální webové stránky obce www.obec-cizkov.cz, jež byly úspěšné už loni v krajském kole soutěže Zlatý erb. „Společenský život je obrovská vnitřní síla obce,“ říká starosta. Možná by ta sounáležitost sousedů mohla být inspirací pro spolupráci obcí mezi sebou, pro vztahy mezi různými organizacemi na vyšší než obecní úrovni, ale to bychom asi byli idealisté. V obci se mnohé odvíjí od obyčejných posezení, která si její obyvatelé okoření vlastním programem, nebo od sportovních utkání. Hraje se fotbalový turnaj v malé kopané, o pohár starosty Čížkova, v němž každoročně startuje až dvanáct týmů, v létě je turnaj v nohejbalu, o vánocích v ping pongu. Čížkov proslul i akcemi

pro ženy, které pořádají muži. Zájemci se více dozví na webu, teď jen prozradíme, že se právě blíží předvánoční akce zvaná *Muži vaří, ženy paří aneb Muži za sporákem*. Která čížkovská dáma, čerstvě uondaná předvánočními přípravami, by si takový odpočinkový mejdan nechala ujít! Jak už jsme předeslali, ve společenském životě se teď ujal vedení přešínský Klub pod Maštýřem, a to zejména soutěžemi, výlety a zájezdy. Vše, co se v Čížkově a okolních vesnicích děje, je samozřejmě otevřeno komukoli.

Republika Čížkov

Dobrovolné uskupení recesistů se vytvořilo (1998) vlastně natruc prohlášení Václava Havla, že v zemi vládne blbá nálada mezi lidmi. Dobře, řekli si tehdy Čížkovští, tak my si založíme

vlastní republiku a té České republice ukážeme, jak to s tou náladou vlastně je. Rozjeli hned spoustu akcí, vystřídali se u nich senátoři, poslanci, starostové, diplomati, umělci, krajané ze zahraničí. V zájmu bezpečnosti Čížkova si například pospíšili a uzavřeli s primátorem Plzně smlouvu o neútočení. Když se primátor později stal senátorem za Plzeňský kraj, ustanovili ho prvním a zároveň i posledním senátorem Republiky Čížkov. Tvůrci „republikového projektu“ se zhlédli v občanském hospodském nadávání a mezi lidem nejvíce diskutované problémy, hrozící vyvolat blbou náladu, si společně přehrávali. Zkušenosti, které při tom získávali, zapracovávali do legislativního uspořádání Republiky Čížkov. Mají vlajku, znak, hymnu a státní svátek v den ustanovení republiky, tedy 13. listopadu. Sestavili vládu a zřídili dvě komory po způsobu parlamentu, ale odlišně pojaté: v první zasedají, v druhé mají jídlo a pití. Jmenovali ministra pošt, který je ze všech údajně nejvytíženější, neboť byl pověřen veškerým stykem se ženami. Mají ČOI, tedy Čížkovskou ochutnávací inspekci, a BIS, neboli Brdskou informační službu. Ta sídlí vždycky ve frontě ve zdejší obchodě, protože „tam se semele všechno“. Pyšní se Brdskou univerzitou, na níž odebírají tituly, a už čtrnáct let veřejně horlí proti veškeré korupci. „Je s podivem,“ říká starosta a prezident v jedné osobě, „že nastává čím dál tím víc situací, ze kterých si můžeme utahovat, a přitom by ani náhodou k smíchu být neměly!“ Jenže Republika Čížkov se teď trochu otrásá v základech. „Čtr-

Na dvoustraně zleva: založení Republiky Čížkov aneb ze starosty prezidentem; památkově chráněný střed obce Zahradka; letecký pohled na Liškov.

obec jejich dětí. Navštěvují nás rodáci z celého světa nebo se alespoň ozývají prostřednictvím internetu. Chceme, aby Čížkov vytvářel prostředí, kde budou lidé rádi bydlet, budou se sem z práce vracet, třeba i z té Plzně, i když je to hrozně daleko. Aby dál platilo, že na oknech jsou záclony, kouří se z komína, je slyšet hlasy. A ne jako je často po vesnicích na chalupách napsáno, že jsou na prodej. Naopak, chceme, aby lidé tady chalupy spíše hledali. Aby sem přišli a žili tady. Aby se tu usadili i moji synové. Rád bych se tady dožil na stará kolena toho šourání do zdejší hospůdky. Poslechnout si, o čem si mladší generace povídají. A aby tyhle vesnice, i když možná nejsou zrovna architektonickými skvosty, ale zato jsou v překrásném přírodním prostředí, aby byly chápány jako absolutní a plnohodnotná součást osídlení tohoto státu. A aby skýtaly dobrý život pro lidi všech generací.“ ■

náct let bojujeme proti blbě náladě a nevymýtili jsme ji“, konstatuje starosta. „Ani zde v Čížkově, kde má blbá nálada několik příčin - nedostatek času, starosti, uzavírání se lidí probuzených ke společenskému životu opět do sebe. Ale my pracujeme dál. Máme už velvyslance v Singapuru, v Polynésii, Mikronésii, Melanésii, v Kanadě, ve Švýcarsku a kontakty se spoustou podobných recesistických uskupení. Máme i odpůrce, samozřejmě. Vytýkají nám, že znevažujeme funkci prezidenta. A my říkáme: sledujte veřejný život, žijeme v době prezidentů.“

A já jen dodávám, věřte nebo nevěřte, že jsme tu potkali jednoho z jedenácti kandidátů na toho našeho prezidenta nejvyššího, neboť má ve vedlejší vesnici chalupu. Ale kampaň je v plném proudu a tak více říct nesmím.

Nebýt tuctovou obcí

„On by se měl člověk stále učit,“ říká starosta, „kontrolovat a kočírovat svo-

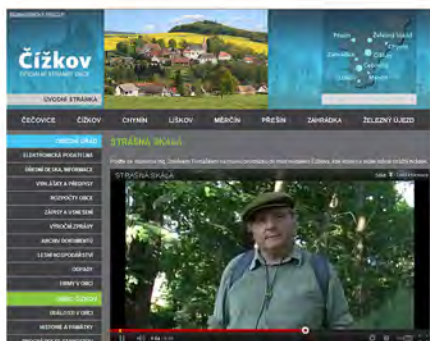
je sebevědomí a ambice. Zeď se hlavou neprorazí a také neplatí, že když mám pravdu, že ji musím mít za každou cenu. Od doby, kdy jsem vyšel z lesnické školy, jsem vždycky pracoval s lidmi. Povahu mám takovou spíše smířlivější, ale netvrdím, že všechno musí být jen ve slušnosti. To by ani veřejná činnost dělat nešla, protože by měl člověk stále pokaděnou hlavu. Možná by k tomu mohly svoje říct manželky nás zastupitelů, o té naší umanutosti myslet na svoji obec, myslet na vizi její budoucnosti a snažit se, aby nebyla obcí tuctovou. A to přes všechny ty zdánlivě nepřekonatelné překážky, na které přišla řeč a o nichž by mohli obdobně mluvit i moji kolegové starostové v celé této zemi. Zastupitelé obcí by měli mít na paměti potřebu práce s dětmi. My jsme zdědili na celém území deset bytových domů, které kdysi vybudovalo zemědělské družstvo. Po jeho zániku tady zůstali bydlet lidé bez vazby na obec. Ale Čížkov je rodná

Osoby a obsazení:

Starosta – Ing. Zdeněk Tomášek (*1952),

vystudovaný lesník, později též berní úředník, ještě později starosta a prezident Republiky Čížkov.

Webmaster – Mga. Dušan Skala (*1979), absolvent Fakulty užitého umění a designu v Ústí nad Labem, obor fotografie a nová média, výtvarník (finalista Ceny Jindřicha Chalupického, 2006), fotograf, filmař, kronikář obce, etnograf a člen zastupitelstva obce Čížkov.

Tip z Webparády

Obecní web má vždy otevřeno

Strukturu a grafickou podobu webových stránek Čížkova, jejich obsahové vedení, naplňování obrazovými a textovými materiály, má na starosti Dušan Skala. Jaký byl vývoj stále se vyvíjejícího projektu na pomezí kroniky a artefaktu?

Jiří Chum

Čížkovský obecní web vytvářel Dušan Skala prakticky od základu, s technickou podporou Václava Blovského a v souřadnicích jeho šablony. Blovský má za sebou řadu prezentací firem a jeho rukopis poznáváme také na několika úspěšných webech obcí, například Kadova, Tchořovic, Mladého Smolivce či Kasejovic. Když se jeho moderní pojetí webu spojilo s výjimečným intelektuálním potenciálem Dušana Skaly, který je přes své mládí také velmi úspěšným kronikářem obce, fotografem, filmařem i etnografem, vznikla prezentace šitá na míru potřebám obce. Návštěvníka okamžitě zaujme úsporné využití barev a také východisko, od něhož se odvíjí struktura webu: horizontální horní lišta nabízí rovnocenný vstup do všech osmi vesnic, které jsou komponentami obce Čížkova jako správní jednotky. Čížkovský web, se

všemi překvapeními, nabitý fakty, událostmi, historií i současností, to je výzva návštěvníkovi k opakovaným návratům. Nad současné převažující statické prezentace obcí povyšuje čížkovský web především jeho výrazná vizuálnost. Úchvatná jsou videa, ať již ta profesionálně dokonalá zachycující vycházky se starostou do okolní přírody, či kratší filmové etudy a sledy fotografií, jež v případě vesnice Zahrádka přerostly až do etnografických studií. Dušan Skala zaznamenal vzpomínky pamětníků, například na ochotnické divadlo či tamní legendární hospodu. Skvělé! Oceňme i to, jak dovede pracovat s hudební složkou prezentací. Čížkovský web je příkladem toho, jak týmová práce pozvedne prezentaci obce od širěji používaného modelu k nezaměnitelnosti a původnosti.

Jak jste se dostal k tvorbě webu Čížkova a okolních vesnic?

Webové stránky se staly logickým

vyústěním toho, čemu jsem věnoval pozornost už od devadesátých let. Zajímal jsem se o místní historii, natáčel jsem vzpomínky zdejších rodáků, propojoval jsem minulost s přítomností. Shromáždil jsem doma obrovský archiv fotografií a videí, jež se rozrůstal tak intenzívně, že zdaleka nemám ještě všechno zpracované. Když mě oslovili zástupci obecního úřadu s tím, zda mohu vytvořit nový web, uvítal jsem to jako výzvu a příležitost. Čížkov měl tehdy nezajímavé stránky založené na jakési šabloně, vlastně se na nich obnovovala jen úřední deska. Uvědomil jsem si, že budu moci zužitkovat dosavadní práci a od začátku jsem zavrhl použití některé z obvyklých šablon. Většina jich dělá obecní weby nepřehlednými, těžkopádně reagují na intuitivní vyhledávání a často začne v určité části jejich struktury pokulhávat logika. Vycházel jsem rovněž z toho, že web musí sloužit potřebám osmi vesnic a nemůže tudíž mít striktně sjednocující záhlaví, ale spíše možnost souřadné, rovnocenné volby prokliknutí do každé z vesnic rovnou z úvodní stránky. Vesnice, která má šestnáct obyvatel, má na webu stejný prostor jako větší sídla. Hned v té první fázi úvah o nových stránkách jsem musel rozhodnout, co na webu být musí, co by mohlo být a co bude věcí kreativity a fantazie. Při úvaze o struktuře webu jsem si určil maximální přehlednost úvodní stránky a od ní odvíjel linii, přesněji řečeno řád, který může obstát i při změnách, jež bude třeba přijmout ve vzdálenější budoucnosti. A také jsem hledal odpověď na to, jestli se může měnit vizuální styl stránek tak, aby v té struktuře zůstala pohromadě úřední deska, události v obci či pozvánky na ně. Potom jsem přemýšlel, jak všechno pojmout, aby výsledek byl příjemný pro oči. Po zkušenosti, kterou jsem udělal s informačními a grafickými systémy firem, jsem uvažoval o tom, zda by každá obec neměla mít svoji barvu. Nakonec jsem dal přednost barevné uměřenosti a zvolil dvě barvy jako odraz dvou úrovní. Modrá představuje obec a obecní úřad jako celek, to je ten největší okruh, zelená je vyhrazena jednotlivým obcím. Šlo

mi o snadnost orientace na webu, vše ostatní jsem už doladoval jen šedou až černou barvou. Odlišného zvýraznění se pak dostalo povinným informacím a návštěvní knize.

Co bylo třeba učinit, aby se mohlo do struktury webu zapojit množství vizuálních a audiovizuálních příspěvků a zároveň, jak jej hierarchizovat, jak uchovat jeho přehlednost a přístupnost?

Vycházel jsem z toho, že jedna fotografie může mít nesrovnatelně vyšší vypovídací hodnotu než spousta textu. Můj archiv je bohatý a těšil jsem se, až z něho budu moci použít i videa. Bydlel jsem v Zahrádce, jedné z těch osmi obcí, která má svoji historii zřejmě nejvíce podchycenou. Postupně se snažím obdobně pojednat i historii ostatních obcí, ale je to trochu složitější, protože jsem hodně závislý na spolupráci s místními lidmi a ti nejsou vždy vstřícní. Vycházím z toho, že tvorba stránek je dlouhodobý proces. Vytvářím web pro obec, kde tento typ komunikace dlouhá léta stagnoval, a vidím, jak dlouho trvá překonat nedůvěru lidí, jimž chcete dialog s okolním světem co nejvíce usnadnit a zároveň je chcete obohatit o hlubší poznání jejich rodné vesnice.

Možná je ta nedůvěra spjatá s obavou, co to bude stát, jindy s pohodlností. Stále se dozvídám o zastupitelích některých obcí, kteří obecní web považují za zbytečný luxus.

Přesně tak. Pořád takovéhle obce jsou a nezbyvá než se obrnit trpělivostí a nepřestat jejich představitele seznamovat s dobrými příklady v okolí. Čížkov, s tím velkým katastrem, kopcovitým terénem, osmi vesnice-

mi a vzdálenostmi mezi nimi, našel ve svém webu prvořadý prostředek komunikace. To byla vlastně pro mě prvotní výzva. Všechny vesnice mají najednou k dispozici vše podstatné, takže úřední deska v té fyzické podobě před obecním úřadem je už téměř k ničemu. Rok a půl, po který stránky fungují, život obce neobyčejně zkválitnil. Jiná věc, když teď budeme uvažovat v celorepublikovém kontextu, jsou vždy náklady na provoz a přípravu stránek. Zatímco ty na provoz jsou nezbytné, příprava stránek je nesmírně náročná a i když jejich tvůrci dostávají od obcí nějakou odměnu, pořád je to založené hlavně na nadšení a dobrovolné práci. Když narazíte na pěkné webové stránky obce, můžete si být téměř jistý, že za jejich přípravou stojí nějaká dobrá duše, místní nadšenec, novodobý obrozenec. A ještě něco. Víte, obecní web má vždy dokořán otevřeno, úřadu má být vidět až do kuchyně. Obce by se měly chovat jako váš dobrý soused a mít na paměti, že jsou tu zejména kvůli lidem. Tvoří je veřejní činitelé, na web tedy patří všichni zastupitelé s fotografiemi a kontakty. I když jsem s tím zažil trochu problém, myslím, že by to mělo být naprosto samozřejmé, závazná norma pro města a obce.

Jak funguje zpětná vazba od návštěvníků webové prezentace?

Od doby vzniku webu jsme dnes na nějakých dvanácti až třinácti stech unikátních návštěvníků za měsíc. Vzhledem k tomu, že všechny vesnice mají dohromady kolem šesti set obyvatel, tak se držíme na takovém dvojnásobku. Denně se pohybuje návštěvnost kolem stovky. Zpětné vazby se mi většinou dostávají při osobních setkáních, obec zase není tak velká. Dost je vyu-

žívána také Návštěvní kniha na webu. Nejvíce se cení aktuálnost. Snažím se, aby se lidé dozvívali o tom, co se dělo nejpozději do druhého dne a o tom, co se chystá, zase s co největším předstihem. Většina věcí se děje o víkend, takže cyklus je takový pětidenní, když se něco stane v pátek nebo v sobotu, tak už je tam aktualita, pak ještě něco přijde po neděli, takže do středy se zobrazí vše nové. Příspěvky shromažďuje na obecním úřadě starosta a hodně jich posílají lidé přímo mně. Do budoucna bych chtěl, aby u menších vesnic informace přibývaly. Zkusím jejich obyvatele více motivovat. Pamětníci umírají a všechno mizí v nenávratnu. Jde mi stále o to, aby na stránkách bylo zastoupeno všechno, co je podstatné. Ať už jsou to spolky, různé aktivity, neziskové organizace. Pro občany i zájemce o obec to může být jedině dobře, že najdou všechno na jednom místě. Pokud je méně událostí, zařazují příspěvky do rubriky Historie a chystám se přidat i některé z natočených rozhovorů s různými lidmi z celé obce, tak jak se mi je postupně podaří zpracovat. Naposled to byla teď dvě videa Procházky se starostou. Donedávna šlo jen o články, teď z toho je samostatná kapitola. Video ukládáme zatím přes YouTube, dělá to tak hodně obcí. Jinak by to asi ještě dnes nebylo. Na druhou stranu, na YouTube se k našim videím dostali i lidé, kteří by jinak stránky obce ne navštívili, třeba krajané v zahraničí. Narodili se tady, pro ně je to výborné spojení s místem, odkud se kdysi vydali do světa. Až mě to překvapilo, jak je to pestré a kolik těch lidí z mnoha zemí se chodí na stránky dívat. A když k nám přijedou, tak říkají, že díky webu mají náskok, že si to tady mohli na dálku už trochu osahat. ■

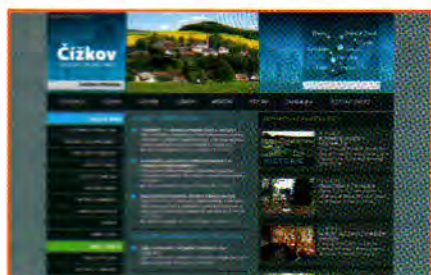

Soutěž Webparáda

Hledání originality

Celý rok soutěžily webové stránky měst a obcí o co nejlepší umístění. Již známe vítěze u čtenářů i redakce.

Jak dopadla letošní *Webparáda*? V posledním kole proběhla ještě drobná obměna, Černá v Pošumaví si polepšila o dvě příčky a získala tak nakonec třetí místo, Dolní Třebonín skončil na pátém místě. Bělov zůstal na druhé pozici a Telnice na čtvrté. Vítězem se stal Čížkov (více viz strana 12-15). Proběhlo celkem deset kol, v nichž bylo možné pro webové stránky hlasovat. *Webparáda* byla vyhlášena ve VS č. 2/2012 dne 26. ledna, každý měsíc jsme pak přinášeli průběžné pořadí obcí. Hlasování jsme ukončili k 15. říjnu. V žebříčku se objevilo celkem

patnáct obcí z devíti krajů (Jihočeský, Jihomoravský, Liberecký, Karlovarský, Olomoucký, Plzeňský, Ústecký, Vysočina a Zlínský). A jak se měnilo za celou dobu soutěže umístění v čele *Webparády*? V prvních dvou kolech vedoucí místo opanoval Bělov. Čížkov se ujal vedení od třetího kola soutěže a jeho nadvláda v následujících měsících pokračovala (kromě šestého a sedmého kola, kdy prvenství na čas získala Telnice).

Čekání na Parádní web

Na oficiální výsledky *Parádního webu* si musíme ještě počkat, právě probíhá jejich posuzování odbornou porotou ve složení Zdeněk Čížek, starosta obce Šebetov; Jakub Ferschmann, webmaster obce Němčovice; Karel Ferschmann, starosta obce Němčovice; Michal Kuchta, tajemník Městského úřadu Hořice; Václav Sýkora, tajemník Městského úřadu Cheb; Kamil Válek,

tajemník Městského úřadu Uherský Brod; Evžen Vaněk, Web Design Studio Plzeň a Radek Pavlíček, Blind Friendly Web. Rozhodli jsme se ale udělit ještě speciální cenu redakce a odboru tisku a public relation (OTPR). Za OTPR hodnotili Markéta Andrová a Jiří Korběl, za redakci Ivana Jungová a Jiří Chum. Přečíst si můžete hodnocení *Tipů redakce* a v závěru se dozvíte jméno města, které jsme vybrali jako nejlepší.

Hodnocení OTPR

Stránky města Dvůr Králové nabízejí šest jazykových mutací, nejvíce z vybraných měst. Přehledně jsou hned na hlavní straně zveřejněny kontaktní údaje, adresa či úřední hodiny. Ke kladům patří i kvalitně zpracované aktuální zpravodajství, kde občané získají informace jak o aktuálních místních událostech, tak o novinkách v rámci celé veřejné správy (například e-pasy či základní registry). V záhlaví je uvedeno nepřehlédnutelné varování k současné methanolové kauze. K dispozici je prohlášení o přístupnosti. Jedinou výtku by Jiří Korběl měl k doméně adresy, bez zadání www se stránka nenačte, což jde proti současnému trendu a může při neúspěšném pokusu o zobrazení stránky občana zbytečně rozladit.

Přehledný web města Česká Lípa ze všech pěti nominovaných působí nejprjemněji. Je zde jasně formulované menu i rozdělení. Na viditelném místě

1. Čížkov
2. Bělov
3. Černá v Pošumaví
4. Telnice
5. Dolní Třebonín

je prezentována úřední deska, občané mohou využít on-line rezervaci na úřad nebo si nechat zasilat novinky e-mailem. Web nabízí i vlastní vyhledávání a dostupné je zde prohlášení o přístupnosti. Nedostatkem jsou chybějící jazykové mutace. U města s téměř čtyřiceti tisíci obyvateli by tato nabídka pro zahraniční návštěvníky měla být pravidlem.

Stránky města Klášterec nad Ohří nabízejí čtyři jazykové mutace. V centrální části webu jsou hned na úvod zařazeny kontaktní údaje, adresa či úřední hodiny. Web je přehledný a rozčlenil informace do sekcí zvlášť pro občana a zvlášť pro turistu. Viditelné jsou odkazy na Czech POINT, úřední desku či kroniku města. Na druhou stranu uživatel nemá možnost na stránkách zadat hledaný výraz do vyhledávače a není zde zveřejněno prohlášení o přístupnosti.

Kladem stránek města Kroměříže je možnost vlastního vyhledávání a dostupnost ve třech jazykových mutacích. I v tomto případě oba porotci doporučují, aby se stránka načítala i bez zadání www. Design stránky je

ŘÍJEN	Týden	Celkové	Počet týdnů	Nejvyšší
Aktuální pořadí	15. 10.–21. 10.	pořadí	ve Webparádě	dosazená
		2012		pozice
1. Čížkov www.obec-cizkov.cz	1	1	30.	1
2. Bělov www.belov.cz	2	2	38.	1
3. Černá v Pošumaví www.cernavposumavi.cz	3	3	19.	2
4. Telnice www.telnice.cz	4	4	25.	1
5. Dolní Třebonín www.dolnitrebonin.cz	5	5	11.	3
6. Patokryje www.patokryje.cz	6	vypadává	3.	6
7. Růžová www.obec-ruzova.cz	7	vypadává	3.	7